

Dkt. Robert A. Peterson, Wokovu, Kipindi cha 4, Uchaguzi

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert Peterson na mafundisho yake kuhusu wokovu. Huu ni kipindi cha 4, Uchaguzi.

Tunaendelea na mihadhara yetu kuhusu wokovu.

Tuanze na neno la maombi. Baba mwenye neema, tunakushukuru kwa neema yako kuu, ambayo ilituchagua, ikatuvuta, ikatuokoa, ikatuweka salama, na itatuongoza nyumbani salama. Tufanye tuwe na shukrani zaidi.

Tufanye watakatifu zaidi na wenye upendo, tunaomba, kupitia Yesu Kristo mpatanishi. Amina. Tunahamia kwenye fundisho la uchaguzi na mada yetu ya kwanza hapa ni mada yetu ya kwanza, mada ndogo, ni theolojia ya kihistoria.

Baada ya hapo, tunataka kujifunza theolojia ya kimfumo ya uchaguzi, na ili kufanya hivyo vizuri, tunahitaji kufanya kazi na Augustine na Pelagius katika kanisa la kwanza. Martin Luther, John Calvin, Arminius na Sinodi ya Dort, na kisha hivi karibuni Spurgeon na Hyperists . Hadithi ya kushangaza.

Msemo wangu unaotumiwa kupita kiasi ni kwamba Mungu hutoa karama. Alimpa Spurgeon kama mtu mwenye umri wa miaka 20 huko London katika muktadha wa Wabaptisti wa Kikalvini, na alikuwa mvulana miongoni mwa wanaume hawa, mwenye umri wa kutosha kuwa baba yake, na walikuwa na imani ya Kikalvini kupita kiasi, na aliwapinga kwa neema kutoka kwa Neno la Mungu na hatimaye akashinda. Hadithi ya kushangaza, hadithi ya kushangaza kweli.

Uchaguzi, Mungu akichagua watu kwa ajili ya wokovu, uchunguzi wa kihistoria, Augustine na Pelagius. Mizizi ya kihistoria ya mijadala ya kuchaguliwa tangu mwanzo inarudi nyuma kwa Askofu Augustine wa Hippo wa Afrika Kaskazini, Aurelius Augustine wa Hippo, 354 hadi 430, na Pelagius, mwanamaadili Mwingereza. Nilitaja uongofu wa Augustine hapo awali.

Alikuwa mwana wa mwanamke Mkristo aliyeitwa Monica, ambaye alimwomba kila siku. Alikuwa na suria, bila shaka hakuishi kwa ajili ya Bwana, na hata hakufanya kazi ya Kikristo, sidhani. Alikuwa nje nyuma ya nyumba yake kwenye bustani, na kwa namna fulani, juu ya nguzo, kulikuwa na Biblia. Alikuwa huko nje siku moja na akawasikia watoto wakicheza mchezo katika bustani iliyo karibu. Sehemu ya mchezo wao ilikuwa maneno tole lege , chukua na usome, chukua na usome, na alifanya hivyo.

Alichukua. Alichukua Biblia, na hatupendekezi njia hii ya kusoma Biblia, lakini macho yake yaliangukia Warumi 13:14, naye akasoma, na tuenende kwa adabu kama ilivyo wakati wa mchana, si kwa ulafi na ulevi, si kwa uasherati na ufisadi, si kwa ugomvi na wivu, bali mvaeni Bwana Yesu Kristo, wala msuandalie mwili kwa ajili ya kutimiza tamaa zake. Bila shaka, alikuwa akijihusisha na uasherati na ufisadi, na alikuwa akiuandalia mwili maandalizi mengi ya kujifurahisha katika dhambi zake. Injili haimo katika mstari huo, lakini Mungu aliutumia.

Ni wazi kwamba alikuwa amesikia injili hapo awali na Mungu aliutumia kumchoma moyoni. Sasa, alimdanganya mama yake na kumwambia kwamba hatakwenda Roma, lakini alienda, na hapo ndipo alipofika na akaja pamoja na Askofu Ambrose na kupitia mahubiri yake na wasiwasi wake kwa Augustine, Augustine hakumjua Bwana tu bali akawa mchungaji, kuhani Mkatoliki na askofu kanisani ambaye ushawishi wake labda ni mkubwa kuliko mtu yeyote katika historia ya Kanisa la Kikristo. Vipi hilo? Luther na Calvin wote wanamsifu kwa Matengenezo.

Kwa kweli, Calvin alisema ningeweza kupata mafundisho yangu yote kutoka kwa maandishi ya Augustine. Sasa, wote wawili hawakukubaliana naye katika hatua fulani, lakini hiyo ni kauli ya kushangaza. Au BB Warfield alisema Matengenezo yalikuwa uamsho wa mafundisho ya Augustine ya kuchaguliwa tangu mwanzo na neema dhidi ya mafundisho ya Augustine ya kanisa na sakramenti.

Hilo linahitaji kuchanganuliwa, lakini ni kweli katika muhtasari wake wa jumla. Augustine na Pelagius. Usuli wa kidunia wa Augustine na mafundisho ya ufasaha yalikuwa jambo moja lililomvutia kwa Ambrose kwa sababu Ambrose alikuwa mhubiri hodari.

Alikuwa mzungumzaji mzuri na mwenye ufasaha, na hotuba yake ilikuwa ya kuvutia, ambayo hatimaye ilimvutia Mtakatifu Augustine kwenye injili. Kuzama kwake katika Manichaeism na Neoplatonism, zote mbili ni mifumo potofu ya mawazo, kunajulikana sana kutokana na Ukiri wake wa tawasifu, mojawapo ya vitabu maarufu zaidi kuwahi kuandikwa. Ukiri wa Augustine.

Ambrose, Askofu wa Milan, alimwelekeza Augustine kwenye barua za Paulo ambazo kupitia hizo alihukumiwa kwa hatia yake kubwa mbele ya Mungu mtakatifu, hasa kwa mistari katika Warumi 13:13 na 14 ambayo nilikuwa nimesoma hapo awali. Augustine alirudi Afrika Kaskazini kama mwamini na, baada ya muda, akawa Askofu wa Hippo. Maandishi yake yalimletea umaarufu, na kupitia hayo, dhana ya monergism katika wokovu ilikubaliwa hadi Roma.

Hapa, mtawa Mwingereza Pelagius alikutana na dhana hiyo mwaka 405. Umonergi unalinganishwa na ushirikiano. Umonergi unazungumzia mtu anayefanya kazi peke yake katika wokovu.

Ushirikiano unazungumzia Mungu na mwanadamu wakifanya kazi pamoja katika wokovu. Niliandika kitabu pamoja na Michael Williams kinachoitwa Kwa Nini Mimi Si Marminian. Hiki kimenipa, nitakupa kidogo historia ya nyuma.

Jerry Walls, ndugu katika Kristo, ndugu wa Wesley katika Kristo, na sijui jinsi ya kusema kwa uwazi na uaminifu isipokuwa kusema kwamba mimi ni mpinga Calvin, nilipendekeza na kuandika kitabu cha InterVarsity kinachoitwa Kwa Nini Mimi Si Mkalvinisti. InterVarsity alikuja shuleni nilipofundisha na kwa mkuu wa idara ya theolojia ambaye alisema jina lake ni David Jones, sasa yuko pamoja na Bwana, vipi kuhusu Peterson, Williams, mimi na wewe tunafanya kitabu hiki. Tulisema sawa na kwa sababu fulani kisha Jones akaacha na mimi na Williams tukawa. Hatukuelewa vyema kazi hiyo kwa sababu hatukutaka kuandika Kwa Nini Mimi Sio Mkristo wa Aina Nyingine, sawa, hilo halinifai.

Tulitaka kuandika Kwa Nini Mimi ni Mkalvinisti. InterVarsity kwa busara ilisema hapana, hapana, Kwa Nini Mimi Si Mkalvinisti lazima iwe na kitabu kinacholingana na kitabu Kwa Nini Mimi Si Mkalvinisti. Vitabu hivyo si vitabu vya mjadala, ni vitabu vinavyohusiana.

Hatukujadiliana lakini tuliandika kutoka mitazamo miwili tofauti kabisa. Kwa bahati nzuri, sote tulikubaliana kama ndugu, na kwa kweli, ingawa Jerry ni mpingaji mkubwa wa Calvin, mimi na Williams si wapingaji imara wa Arminia ; sisi si Waarminia ; sisi ni Wakalvinia, lakini sivyo. Kwa vyovyote vile, nilifurahi miaka michache baada ya hapo kukutana na Jerry Walls katika mkutano wa Jumuiya ya Theolojia ya Kiinjili.

Nilifurahi sana, na nilifurahi sana kwamba aliniona, akaninyooshea mkono wa kulia wa ushirika, na akasema Robert alinikutana na akanisalimia kama ndugu kwa shauku. Ilinifurahisha moyo wangu kwa sababu yeye ni mteja hodari, na ninaheshimu hilo. Kwa hivyo, InterVarsity ilisema hapana, lazima iwe Kwa Nini Mimi Sio Mwaarminia.

Baadhi ya wanafunzi wangu wamesema vizuri , ulikiita Kwa Nini Mimi Sio Mwaarmini, lakini bado uliandika Kwa Nini Mimi Ni Mkalvini. Kwa vyovyote vile, katika kuandika kitabu hiki, Williams, ambaye ni mtu mwenye kipaji kikubwa, alivuna kutoka kwa mjadala wao uainishaji ufuatao wa kisayansi katika sura inayowahusu Augustine na Pelagius. Kwa nini neno hili hunidokeza kila wakati? Uainishaji wa kisayansi pia huitwa; samahani, nilipata kutafuta neno hili kwa sababu nililisahau, msamiati.

Uainishaji, hapo ndipo. Angalau najua wapi pa kuupata. Uainishaji.

Williams ndiye aliyeanzisha utaratibu huu, ambao ni mzuri sana. Kwa upande mmoja, na kwa bahati mbaya, Pelagius, natumai alikuwa muumini; theolojia yake haikuwa nzuri, na si haki kuwaita Wakatoliki wa Roma au Wawesley au Wapelagi wowote wa Arminian jinsi Luther alivyofanya. Luther alikuwa mteja mwenye nguvu sana.

Huenda wakawa nusu-Pelagians, bora zaidi kati yao ni nusu-Augustinian kama tutakavyoona, lakini Pelagianism ni monergism ya kibinadamu, ni mwanadamu pekee, kama tutakavyoona, anaokoa. Kwa upande mwingine wa wigo ni monergism ya kimungu ya Augustine na ya Calvinism. Kwa hivyo monergism ya Augustinian na Calvinian inasema Mungu pekee ndiye anayeokoa.

Bila shaka, watu wanaamini kuokolewa, lakini katika uelewa wa Augustine na Calvin, hata imani hiyo, ambayo wanadamu lazima waitumie pamoja na toba ili kuokolewa, ni zawadi kutoka kwa Mungu. Hawangeamini kamwe peke yao kutokana na kuwa wamekufa katika makosa na dhambi zao. Sasa, kati ya ubinadamu wa Pelagius wenye ubinafsi na uhuru wa Mungu wa Augustine wenye ubinafsi ni nusu-Pelagianism na nusu-Augustinism.

Zote mbili zinamshikilia Mungu na wanadamu pamoja na kushirikiana kwa ajili ya wokovu. Je, mtu anaweza kuwa mwamini wa kweli katika Kristo na kuwa nusu-Augustinian? Hakika wanaweza. Ni msimamo rasmi wa Kanisa Katoliki la Roma, na ndio msimamo bora zaidi wa Arminian.

Kuna imani nyingi za Kiarmini . Je, mtu anaweza kuwa mwamini na kuwa nusu Pelagian? Ndiyo. Clark Pinnock ni mfano, mtetezi maarufu wa msamaha wa Kikristo, aliyechaguliwa lakini huru, aliandikwa na ndugu mwema katika Kristo na mtetezi mkuu wa msamaha.

Alitenda mema mengi kwa kanisa. Kitabu cha Kuchaguliwa lakini Huru kiliandikwa na Norman Geisler. Norman Geisler na Clark Pinnock, kwa kukiri kwao wenyewe, walikuwa nusu-Pelagians, kama vile Charles Finney, ambaye mfano ufuatao unatoka kwake.

Mke wangu anatoka kusini magharibi mwa Jimbo la New York, Olean, New York. Labda unaifahamu Olean Tile au Chuo Kikuu cha St. Bonaventure. Ndiyo, Bonney zote ziko Olean, New York, umbali wa saa mbili kusini mashariki mwa Niagara Falls na Buffalo.

Finney alikuwa mwinjilisti maarufu wa Marekani, kwa bahati mbaya, kwa sababu theolojia yake ilikuwa mbaya sana. Ibilisi mrembo mwenye nguvu kubwa za ushawishi na ushawishi mkubwa. Baadhi kwa wema, wengine kwa uovu, jambo ambalo sitazungumzia yote hayo sasa isipokuwa kusema kwamba alifikiria kwamba alifikiria mtu huyu maskini akianguka katika Mto Niagara na anaelekea kwenye maporomoko ya maji, sawa? Maoni manne.

Mungu anaonyeshwa kama mtu aliye ardhini ambaye yuko tayari kumsaidia mtu aliye majini. Kulingana na Pelagius, anaweza kuogelea peke yake. Huo ni upuuzi wa kibinadamu, unaelewa? Kulingana na upuuzi wa nusu Pelagian na upuuzi wa nusu Augustinian, Mungu na mwogeleaji wote wanahusika.

Tofauti iko katika nusu-Pelagianism, mwoegeleaji lazima achukue hatua ya kwanza. Mungu, niokoe! Mungu hujibu kila wakati kwa kumwokoza mwenye dhambi na kumwokoza mwenye dhambi kwa upande wa picha. Nusu-Augustinianism inasema Mungu hufanya hatua ya kwanza.

Hii ni neema ya ulimwengu wote ya Arminius na, maarufu zaidi, ya John Wesley, ambayo inafanya theolojia ya kweli ya Kikristo si ya matendo bali ya neema kupitia imani na matendo katika maeneo mengi sana. Nitaikosoa kwa ukosefu wake wa misingi ya kibiblia kwa kadiri yangu, lakini kwa vyovyote vile, Mungu ndiye anayechukua hatua ya kwanza. Lakini kwa hilo, mwenye dhambi ambaye mapenzi yake yameachiliwa huru kwa neema lazima aitikie ili aokolewe.

Kwa hivyo, nusu-Pelagianism na nusu-Augustinism zote mbili ni ushirikiano kati ya Mungu na mwanadamu wakifanya kazi pamoja. Ugustinianism na baadaye Ukalvini, mtoto wake wa kambo, mzao wake, husema Mungu pekee ndiye anayefanya kazi. Yule aliye ndani ya maji amekufa kiroho.

Hata imani anayoitumia ni zawadi ya Mungu. Mungu anamwokoza. Mungu anaruka ndani ya maji, anamwokoza, anamvuta hadi nchi kavu, na kumpa zawadi ya imani.

Sijui kama hiyo ilikuwa kama alikuwa majini au ardhini; haijalishi, lakini unaelewa wazo. Katika pande zote mbili kuna monergism mbili, moja ya mwanadamu, Pelagius, moja ya kimungu, Augustine. Kati yake kuna nafasi nusu au ushirikiano.

Wanadamu hufanya hatua ya kwanza kuelekea Mungu, nusu-Pelagianism. Mungu hufanya hatua ya kwanza kuelekea wanadamu, nusu-Augustinism. Lakini katika visa vyote viwili, Mungu na mwanadamu hufanya kazi pamoja.

Kwa hivyo, tunarudi kwa Pelagius. Augustine anajulikana kwa maandishi yake ya kupinga Pelagius. Yalichochewa na mtu huyu mwema ambaye alijali maadili na alikasirika na maisha ya dhambi ya waliodai kuwa Wakristo huko Roma.

Pelagius alijulikana kwa kupendezwa kwake na utawa, jambo ambalo halituhusu kwa sasa na ambalo mimi si shabiki mkubwa nalo, lakini si sehemu ya hili. Sitoi hukumu kuhusu hilo—na maadili ya Kikristo.

Wakristo wanapaswa kutenda wanachodai na kuhubiri. Alipofika Roma, mji mkuu wa Ukristo mwaka 405 kufundisha, alishtushwa na hali mbaya ya maadili ya jiji hilo. Baada ya kuwasikia Wakristo wakirudia sala ya Augustine, kubali unachoamuru na uamuru unachotaka kumwambia Mungu.

Amri utakalo, Ee Bwana, na utupe utakalo. Tupe uwezo wa kutii utakalotutaka tufanye. Pelagio alikasirika.

Aliposikia haya, kubali unachoamuru na uamuru unachotaka. Alihitimisha kwamba ni theolojia ya Augustine iliyochochea dhambi, na alipinga mafundisho ya Augustine kama wasiwasi wa maadili ya Kikristo. Nitasema tena mara ya pili sasa. Ukamoliki wa Kirumi si Pelagia, na hakika, ndugu na dada zetu katika Kristo katika Kanisa la Methodisti Huru, Kanisa la Methodisti la Wesley, na Wamethodisti wa Muungano wanaoamini injili, wao si Wapelagia pia.

Walio bora zaidi kati yao ni nusu-Augustine, na wabaya zaidi bado wanaweza kuokolewa wakiwa nusu-Pelagians. Vyovyote vile, kwa hivyo sisemi kwamba mtu yeyote ni Pelagian kamili. Natumai sivyo.

Sijui kama wangeokolewa kwa sababu wangekuwa wakitegemea matendo yao, unaelewa? Kama Mtume Paulo, fundisho la Augustine kuhusu dhambi na neema lilikua kwa kiasi fulani kutokana na uzoefu wake wa kuongoka. Hisia yake kubwa ya dhambi, soma Maungamo, oh neno langu, maelezo yake mwenyewe kama kijana na kundi la ndugu zake, kwa mfano, akiiba tini kutoka kwenye uwanja wa nyuma wa jirani, bustani ya jirani, si kula tini, bali kutokana na furaha ya dhambi ya kuiba. Uptevu wa Yote ni wa kawaida kwa sababu unazingatia tamaa ya dhambi na raha katika dhambi.

Sasa, hakuwa akiua au kumwibia mtu yeyote, bali alikuwa akimwibia jirani yake. Lakini hoja ilikuwa tu furaha ya kutenda dhambi. Ni ufafanuzi maarufu.

Hisia kubwa ya Augustine ya dhambi na huruma ya Mungu inayomwokoia ilimfanya abuni fundisho la neema la kidini ambalo wokovu ulikuwa ni kazi ya Mungu pekee na hakuna mwanadamu anayefanya. Augustine aliwasilisha uelewa huu wa neema ya kuokoa ya Mungu katika Maungamo yake na baadaye kwa utaratibu zaidi kwa ufafanuzi wa kibiblia katika maandishi yake ya kupinga Pelagian. Ikiwa mtu yeyote ana nia, haya yanafuata mpangilio wa matukio: juu ya roho na barua, 412 BK ; juu ya asili na neema, 415, juu ya neema ya Kristo na dhambi ya asili; 418, juu ya neema na hiari, 427; na juu ya kuchaguliwa tangu mwanzo kwa watakatifu, 429.

Augustine alifundisha kwamba uhuru wa kuchagua ni uwezo wa wanadamu kufanya watakacho. Hauhusishi uhuru wa maadili tangu anguko. Tuna uhuru wa kutenda kulingana na asili zetu, ambazo, tangu anguko, zimeharibika na ziko katika utumwa wa dhambi.

Mtazamo huu wa uhuru wa kuchagua umekuwa ukishambuliwa tangu wakati wa Augustine. Tena, kwa haki, huu ni mtazamo mbaya. Mtazamo anaoushambulia, kwamba hatujaanguka dhambini sana, kwamba tunahitaji neema ya Mungu itusaidie, ni tatizo kubwa.

Na hivyo anafundisha kile tunachokiita baadaye kuitwa kutoweza kabisa. Watu ambao hawajaokoka hawawezi kuchangia chochote kwa wokovu wao. Hawawezi hata kuamini kwa sababu wamekufa katika makosa na dhambi zao, Waefeso 2:1 hadi 3. Wamefungwa katika dhambi na ibilisi, 2 Wakorintho 4:4, ambaye hupofusha akili zao ili wasiweze kumwamini Kristo.

Wanakosa roho, 1 Wakorintho 2:13 na 14, hivi kwamba hawaelewi mambo ya roho ya Mungu na hawawezi kuyaelewa. Sasa, kwa haki, je, nasema mtu yeyote ambaye si Mgustini au Mkalvini haamini katika neema ya kuokoa? Sisemi hivyo. Na inafundisha kwamba ingawa vitabu vya theolojia ya kimfumo ya Wakalvini chini ya mafundisho ya ubinadamu na dhambi vinazungumzia kuhusu kutoweza kwa wenye dhambi, vitabu bora vya theolojia ya kimfumo ya Waarminia vinazungumzia uwezo wa neema.

Hiyo ni kusema, si jambo la asili, na Wesley aliandika mambo mengi, lakini kitabu chake kimoja rasmi cha theolojia au tasnifu kilikuwa kuhusu dhambi ya asili. Aliamini. Lakini kwa ishara hiyo hiyo, athari za dhambi ya asili kwenye utashi wa mwanadamu, ambazo zilikuwa mbaya sana, ziliboreshwa na neema ya kutayarisha, iliyotangulia, na ya kutangulia, kiasi kwamba ingawa kitaalamu kila mtu hakuweza kiroho, kwa kweli duniani, hakuna mtu ambaye hakuweza kiroho kuamini kwa sababu neema ya kutangulia ya Mungu iliingilia kati na kuwawezesha kuamini.

Kwa hivyo, uwezo wa neema. Unaelewa? Hiyo ndiyo mfumo. Ni fundisho la neema ya awali ni hatua nzuri sana na hufanya uelewa wa Wesley wa injili na theolojia nzima ya kimfumo.

Ni gundi inayoishikilia pamoja. Ni nzuri sana. Nilikuwa na mwanafunzi mtamu anayelitwa Brian, oh, nimepoteza jina lake la mwisho sasa.

Ameandika kitabu kuhusu neema ya prevenient. Alikitoa kwa kaka yake wa Arminian katika seminari, ambaye alimtambulisha kwa neema ya prevenient, na akanitoa kwangu, ambaye alimhimiza kuandika kitabu hicho. Na akamwambia Robert Peterson, profesa wangu wa zamani wa theolojia, ambaye, ingawa hakubaliani nami kuhusu fundisho hili, alinitendea kwa haki au kitu kama hicho.

Brian Shelton. Ni kitabu kizuri. Kina nguvu katika theolojia ya kihistoria.

Ina nguvu katika theolojia ya kimfumo. Na inafanya jaribio la kishujaa la kuwa na nguvu kibiblia. Sidhani kama inapita mipaka katika suala hilo.

Lakini hakika ninampa Brian ndugu mtamu katika Kristo, mkono wa kulia wa ushirika, kwa sababu yeye ni muumini mwenzangu katika Kristo. Kwa vyovyote vile, mtazamo wa Mtakatifu Augustine kuhusu uhuru wa utashi, si uhuru wa kimaadili, uwezo wa kumchagua Mungu, bali uwezo tu wa kutenda kama kutokana na asili yetu ya dhambi tangu anguko, umekuwa ukishambuliwa tangu wakati huo. Na kwa ufichuzi kamili,

kuwa wa haki, wanafalsafa wakubwa wa Calvin, hili si jambo la kufurahisha kwangu, lakini Cornelius Plantinga, Nicholas Wolterstorff, wamesalimu amri na wameenda kwenye mtazamo wa upande mwingine kuhusu utashi huru ili kudumisha uthabiti wa kifalsafa.

Je, ninawapenda kama ndugu katika Bwana? Ndiyo. Na kuwaheshimu kama Wakalvini wenzangu? Ndiyo. Je, ninakubaliana nao katika hatua hiyo? Hapana.

Kwa vyovyote vile, Mungu awabariki. Na hiyo ni haki tu. Ni vigumu kudumisha uelewa wa Wakalvini kuhusu utumwa wa mapenzi na kuwa mwanafalsafa wa kiwango cha dunia.

Mimi si mwanafalsafa. Lengo langu kama profesa wa theolojia ya kimfumo, kama nilivyokuambia hapo awali, ni kuwa mwanatheolojia wa ufafanuzi, hata si mwanatheolojia wa kimfumo kamili. Lazima wajue mengi sana kuhusu taaluma zingine.

Na nimejaribu kuwa na ufahamu wa kifalsafa angalau ili kujua jinsi mawazo ya kifalsafa yanavyoathiri theolojia, sawa? Lakini mimi si mwanafalsafa, na ninawaheshimu wanafalsafa Wakristo wanaofanya kazi yao. Ingawa lazima nikwambie, wakati mwingine naona yanafaa zaidi, maoni yao yanaendana zaidi na falsafa ya sola kuliko sola scriptura, imesemwa vya kutosha. Sambamba na maoni haya ya anguko, hiari huru, na dhambi, Augustine aliamini kwamba wokovu ni zawadi ya neema ya Mungu yenye ufanisi au yenye ufanisi.

Neema haiwawezeshi wenye dhambi kushirikiana na Mungu. Inaathiri uhuru na mapenzi ya Mungu yenye neema. Inawaokoa wenye dhambi.

Sasa, inawaokoa wenye dhambi, na hiyo ina maana kwamba inawapa kipawa cha toba na imani. Kwa hivyo Augustine anafundisha kwamba neema ya Mungu ya awali si ya ulimwengu wote bali ni ya kipekee na yenye ufanisi. Nilifundisha na maprofesa wenzangu wa theolojia waliorekebisha ambao walidhani neema ya awali ilikuwa milki ya Wesley na Arminius pekee.

Sivyo. Mtakatifu Augustine alifundisha kwamba neema ya Mungu huja kabla ya wokovu kwa ajili ya Pete. Na ingawa kuna vipimo vya neema ya Mungu, kile kinachoitwa neema ya kawaida, ambavyo kwa kweli ni vya ulimwengu wote, neema ya kuokoa si ya ulimwengu wote.

Ni maalum, na haituwezeshi tu kumchagua Mungu. Inatuchagua kwa ajili ya Mungu. Ina ufanisi.

Kwa hivyo Augustine anafundisha kwamba neema ya Mungu ya awali, inatoka kwa neno la Kilatini la awali, kuja kabla. Ni kuandaa neema, neema inayotangulia ni sawa

na neno kisawe. Neema ya awali si ya ulimwengu wote, lakini ni maalum na yenye ufanisi.

Na kwa nini baadhi hupokea neema ya Mungu na wengine hawapokei? Augustine alisema waziwazi, kwa nukuu, sababu ya mtu mmoja kupewa kazi, kusaidiwa na neema na mwingine hakusaidiwa. Sababu ya mtu mmoja kusaidiwa na neema, na mwingine hakusaidiwa lazima ielezwe kwenye hukumu za siri za Mungu. Hiyo inaitwa uchaguzi wa kimungu.

Augustine alishikilia uchaguzi kamili wa kimungu. Kabla ya uumbaji, Mungu alichagua baadhi kwa ajili ya uzima wa milele na wengine kwa ajili ya adhabu ya milele. Je, Peterson anakubaliana na hilo? Ndiyo, lakini ningelisema kwa njia tofauti na hiyo.

Lakini si mimi hivi sasa, na ni Augustine. Kama vile kwa haki kwa ndugu na dada zangu wa Arminian, nasema wao si Wapelagian . Kwa haki kwa Wakalvini wengi, sisi ni Waagustian, lakini tuna tofauti tofauti hapo.

Lakini hata hivyo, Calvin yuko sahihi kwa Augustine katika hilo. Kabla ya uumbaji, Mungu aliwachagua wengine wapate uzima wa milele, wengine wapate adhabu ya milele. Kwa ajili ya maarifa yako tu, ufahamu wangu ni kutazama umati mzima wa wanadamu, umati damnata , laana ya umati, Mungu aliwapa baadhi neema na akawaacha wengine, akiwaruhusu kuvuna walichopanda na kupokea hukumu wanayostahili.

Alitoa , hivyo aliwapa baadhi ya kile wanachostahili, hukumu, na akawapa wengine kile ambacho hawastahili. Hiyo inaitwa neema na wokovu. Wateule hupokea wanachostahili, pole, wateule wanapokea kile ambacho hawastahili, neema na wokovu wa Mungu.

Wasio wateule hupokea kile hasa wanachostahili: hukumu ya Mungu mtakatifu na wa haki. Majaaliwa na neema ni mambo ya kimungu, si ya kibinadamu, na hatuthubutu kuingilia mabaraza ya siri ya Mungu. Siwezi kujizuia kuzungumzia kuhusu Calvin na mwanamke aliyemjia.

Calvin hakuwa mhubiri pekee huko Geneva, kulikuwa na makanisa kadhaa, na alikuwa amesikia jumbe za kuchaguliwa na kuchaguliwa. Aliogopa sana, na akamwendea Mchungaji Calvin na kumwambia, Mchungaji, sijui kama mimi ni mteule. Ninaogopa sana kwamba nitaangamia.

Akamwambia, Bibi mpendwa, hatuelewi uchaguzi kwa kujaribu kuchunguza mabaraza ya siri ya Mungu kabla ya kuumbwa kwa ulimwengu. Calvin alitumia taswira yake inayojulikana ya mzingile, mzingile. Huo ni mzingile.

Unapotea humo ndani. Hatuwezi kuelewa mawazo ya Mungu. Badala yake, Kristo ndiye kioo cha uchaguzi.

Je, unamwamini Bwana Yesu? Naam, ninamwamini. Ninamwamini Bwana Yesu Kristo. Ninaamini alikufa kwa ajili ya dhambi zangu.

Imani yangu ilikuwa kwake pekee, na sikuwa na la kufanya. Anasema, Bibi mpendwa, umechaguliwa. Ndiyo maana unaamini.

Kristo ndiye kioo cha uchaguzi. Tunaelewa uchaguzi wetu si kwa kujaribu kuelewa mabaraza ya milele ya Mungu, ambayo hatuwezi kuyafanya, bali kwa kumwamini Kristo, ambayo tunaweza kuyafanya kadri Mungu anavyotuwezesha kugeuka kutoka dhambini na kumpokea mwanawe kama alivyotupatia katika injili. Msingi wa theolojia ya Pelagius, kwa upande mwingine, ni wazo kwamba wajibu wa wanadamu mbele za Mungu unachukua uwezo wao pia.

Nimesikia ikisemwa kwamba Mungu haamuru chochote ambacho hatuwezi kufanya. Naam, hilo ni kosa. Muwe wakamilifu kama mimi nilivyo mkamilifu, asema Bwana.

Mtakuwa watakatifu kama mimi nilivyo mtakatifu, asema Bwana. Mambo ya Walawi na 1 Petro 1. Mtakuwa wakamilifu kama Baba yenu wa Mbinguni alivyo mkamilifu. Mstari wa mwisho katika Mathayo sura ya 6. Hatuwezi kufanya mambo hayo.

Kwa nini Mungu awaamuru Wakristo kufanya jambo ambalo hawawezi kufanya? Kuwa watakatifu kama yeye alivyo. Kuwa mkamilifu kama baba yao mbinguni ni mkamilifu. Sababu mbili.

Kwanza kabisa, kutunyenyekeza. Tunaokolewa kwa neema kupitia imani, na tunaishi maisha ya Kikristo vivyo hivyo. Hatutafikia ukamilifu wa maadili katika maisha haya.

Nambari ya pili, Mungu anatupa kiwango chake kisichowezekana kwa maisha ya Kikristo. Au vipi kuhusu hili? Waume wapendeni wake zenu kama Kristo alivyolipenda kanisa na kujitoa kwa ajili yake. Mnanitania? Nani anampenda mke wake hivyo? Hilo ndilo lengo.

Ili kutunyenyekeza, kutuweka katika nafasi zetu, na kutufundisha, tunahitaji neema yake inayotuwezesha kila siku ya maisha yetu. Kama Mungu hangetupa uwezo, Pelagius alisema, wa kujibu anachodai kama anavyodai, angekuwa hana haki. Ninaogopa tu madai haya ya kibinadamu kwa Mungu.

Kwa kuwa Mungu anatuamuru kuamini injili, basi ni lazima tuwe na uwezo wa kuiamini. Vipini kuhusu njia bora zaidi? Kujaribu theolojia yetu kwa Biblia katika kila sehemu. Hata kama wakati mwingine inatuweka katika maeneo ambayo hatuwezi kuelewa kikamilifu.

Kama ilivyo katika fumbo la Utatu, kama ilivyo katika fumbo la asili mbili za utu wa Kristo, na ni fumbo dogo kuwa na uhakika, si muhimu kwa wokovu, bali kama ilivyo katika fumbo la ukuu wa kimungu na uwajibikaji wa mwanadamu. Hii haikuwa njia ya Pelagius. Hii, kwa upande wake, ilimfanya Pelagius akane mtazamo wa Augustine kuhusu dhambi ya asili, wazo kwamba wazao wote wa Adamu walirithi hatia na ufisadi kutokana na dhambi yake ya kwanza, ambayo ndiyo hasa uelewa wangu wa Warumi 5:12-19.

Badala yake, Pelagius aliamini kwamba dhambi ya Adamu inatuathiri tu kwa kutuwekea mfano mbaya. Je, Adamu aliweka mfano mbaya? Ndiyo. Je, hiyo ni dhambi ya asili? Hapana.

Dhambi ya asili ni dhambi yake, ambayo ni dhambi yetu. Kwa haki, tukiweka Warumi 5:12-19 katika muktadha wa Warumi, kwanza kabisa, baada ya kutangaza mada ya kitabu, haki ya Mungu inayookoa katika injili katika Warumi 1:16 na 17, kuanzia 1:18 hadi 3:20, Paulo hazungumzii dhambi ya asili, bali dhambi halisi, dhambi za wanaume na wanawake katika uasi dhidi ya Mungu. Kisha, labda ili kujibu swali, je, Mungu alitufanya hivyo, wenye dhambi? Katika sura ya 5, 19-21, anazungumzia dhambi ya asili.

Kwa hivyo, tumehukumiwa kwa dhambi zetu wenyewe na hakika, zaidi ya yote, kwa dhambi ya baba yetu wa kwanza, Adamu. Augustine aliamini kwamba wazao wote wa Adamu walirithi hatia na ufisadi kutoka kwa dhambi yake ya kwanza. Hiyo inaitwa katika theolojia ya Kikristo, dhambi ya asili.

Badala yake, Pelagius aliamini kwamba dhambi ya Adamu ilikuwa mfano mbaya, lakini kwa Pelagius, wanadamu wote wako huru kuchagua mema au mabaya. Sawa na Finney, na Finney hakuihusisha na neema kuu ya ulimwengu wote. Na hakuna kinachowaelekeza kwenye uovu.

Sisi sote ni Adamu wetu wenyewe, kana kwamba ni hivyo. Na kwa hivyo, sote tunashindwa au tunafaulu mtihani kulingana na utendaji wetu. Huo ni ubinafsi wa kibinadamu.

Je, Pelagius hakusoma neno neema katika Biblia? Loo, alisoma, alisoma. Kwake, neema iko hapa, hii hapa inakuja katika sentensi moja au mbili. Pelagius alikataa mtazamo wa Augustine kwamba neema ni upendo wenye nguvu wa Mungu unaotuokoa na kutuweka.

Badala yake, kulingana na Pelagius, neema inajumuisha hiari, amri za Mungu, na mfano wa Yesu. Hiyo siyo neema. Mambo hayo yote ni muhimu.

Hiari, si kwa jinsi alivyoielewa. Kama tunavyotarajia, mafundisho ya Pelagius kuhusu uchaguzi yalipingana na ya Augustine. Pelagius alisisitiza ufahamu wa Mungu wa imani ya mwanadamu au kutoamini kama ufunguo wa uchaguzi.

Kwa hivyo Biblia inaposema Mungu alituchagua kwa ajili ya wokovu, maana yake ni kwamba aliona mapema kwamba tungemwamini na akatuchagua kwa msingi huo. Nukuu, kuamulia mapema ni sawa na kujua mapema. Kwa hivyo, Mungu aliwaona mapema wale ambao Mungu aliwaona mapema wangepanishwa na mfano wa Kristo maishani.

Alikusudia kufananishwa na utukufu. Kwa hivyo, sasa amewachagua wale, ninamnukuu Pelagius, ambaye alijua tangu mwanzo kwamba angeamini kutoka kwa Mataifa na amewakataa wale aliowajua tangu mwanzo kwamba wangepanishwa wasioamini kutoka Israeli. Huo ndio ufafanuzi wake wa Warumi 9—Maelezo ya Pelagius kuhusu waraka wa Mtakatifu Paulo kwa Warumi kwenye 829, 910, na 915.

Greg Allison, katika kitabu chake cha theolojia ya kihistoria, anafafanua theolojia ya Pelagius kwa kunukuu tafsiri yake ya Warumi 915, ambapo Paulo ananukuu Kutoka 33:19, na Mungu anasema, “Nitamwonyesha rehema nitakayemwonyesha rehema, nami nitamhurumia nitakayemhurumia.” Pelagius anaelewa, nukuu, nitamhurumia yule ambaye nimemjua ataweza kustahili rehema.

Samahani, hii ndiyo tunayoiita theolojia ya sifa. Wokovu unategemea sifa za kibinadamu. Tena, ni dhana ya kibinadamu ya pekee.

Kwa bahati nzuri, hakuna Mkristo anayeshikilia hilo. Theolojia za Augustine na Pelagius zilikuwa katika mgongano. Zote zilivutia wafuasi, na migogoro yao ilidumu kwa miaka 20.

Hatimaye, hata hivyo, kanisa liliamua kumchagua Augustine na kumpinga Pelagius huku baraza la kiekumeni la Efeso likishutumu maoni yake mnamo 431. Hata hivyo, mambo hayakuwa rahisi sana, na hatimaye, Kanisa Katoliki la Roma likachagua imani ya nusu-Augustinian kama nilivyoieleza hapo awali. Hiyo ndiyo ingekuwa theolojia bora zaidi ya Kikatoliki.

Hata hivyo, theolojia ya kitamaduni mara nyingi si sawa na theolojia rasmi, na katika theolojia ya kitamaduni ya Wakatoliki wengi, iko karibu zaidi na nusu-Pelagianism au, kuangamia kwa wazo, hata Pelagianism. Nimekuwa na wanafunzi wa malezi ya Methodist ambao wanaamini Biblia na wanataka kumtumikia Bwana na kupenda neema ya Mungu, ambao wanasema kwamba mafundisho ya Matengenezo ambayo mimi na wengine tuliwapa yaliwasaidia kuhama kutoka nusu-Pelagianism hadi nusu-Augustinism lakini kwamba waliogopa baadhi katika makanisa yao, Wamethodisti wenzao, ambao waliamini injili, asante Bwana, walikuwa nusu-Pelagian zaidi kuliko nusu-Augustinian, na hilo liliwafanya wahuzunike. Martin Luther.

Martin Luther, 1483 hadi 1546, alikuwa mtawa wa Augustinian ambaye alikuwa profesa wa Biblia na kisha Mrekebishaji wa Kiprotestanti. Alilinda neema ya bure ya Mungu katika kuhesabiwa haki kwa kusisitiza uchaguzi wa Mungu wa wenye dhambi walioteseka chini ya utumwa wa mapenzi. Desiridius Erasmus, 1466 hadi 1536, mwanafalsafa maarufu wa Kiholanzi, kwa ujumla alikaribisha ukosoaji wa Luther kuhusu unyanyasaji wa Kirumi lakini alivunja safu yake mnamo 1524.

Erasmus alikuwa mtu mwerevu sana, na Luther mwenyewe alisema, wewe ni kito ambacho kingekaribishwa kama kito katika mahakama yoyote ya Ulaya kwa sababu ya usomi wako. Hata hivyo, aliendelea katika aya inayofuata kusema, lakini kwa upande wa theolojia, kaa chini na unyamaze kwa sababu hujui unachofanya. Luther alikuwa mteja hodari.

Hasa, alikuwa akimaanisha kitabu cha Erasmus kuhusu uhuru wa utashi, ambacho Luther alidhani kiliharibu imani ya Kikristo. Erasmus alikubaliana na Luther alipoachana na Roma kuhusu kuhesabiwa haki, alipopinga uuzaji wa rambirambi ambapo wakulima wa Ujerumani walikuwa wakitumia pesa walizohitaji kununua maziwa kwa ajili ya watoto wao na badala yake walikuwa wakijaribu kuwatoa bibi na babu kwenye toharani. Ah, Luther alisema, laiti baba mwema, baba mtakatifu huko Roma, na papa wangejua kinachoendelea.

Hakujua kwamba papa wa Renaissance huko Roma alikuwa amechangia asilimia 50 ya mauzo ya rambirambi. Erasmus alifurahi Luther alipomdhihaki papa kwa njia fulani ambazo siwezi kusema katika mihadhara hii kwa sababu alikuwa na mdomo mzito, na wakulima wa Ujerumani walipenda ucheshi wake wa kielimu. Nitasema zaidi kuhusu darasa la seminari lililofungwa kuliko video ya umma ya mihadhara ya kitheolojia.

Kwa vyovyote vile, Erasmus aliandika kuhusu uhuru wa utashi mwaka wa 1524, na bila shaka wakati huo, kulikuwa na mgawanyiko kati yake na Luther. Alimpongeza Luther kwa njia nyingi lakini si katika msimamo huu wa kupindukia aliouona, Uagustini. Luther alimsifu Erasmus kwa kuelekeza kwenye suala muhimu, mjadala kati ya ukiritimba na ushirikiano.

walioshindwa huchangia nini katika neema ya Mungu katika wokovu? Msimamo wa Erasmus kuhusu uhuru wa kuchagua ulionyesha ule wa Wapelagi wa nusu-wa-karne ya sita walioshikilia uhuru wa kuchagua dhaifu kutokana na anguko la Adamu. Sifurahii kusema kwamba huo ulikuwa mtazamo wa Norm Geisler, ambaye alikuwa pamoja na Bwana. Huo ulikuwa mtazamo wa Clark Pinnock, ambaye alikuwa pamoja na Bwana.

Ninafurahi kusema kwamba huo ndio ulikuwa mtazamo wa Finney , ambaye natumai yuko pamoja na Bwana. Nina uhakika yuko pamoja na Bwana. Mungu anatuokoa, kama Jim Packer alivyosema, licha ya theolojia zetu zenye dosari nyingi.

Ingawa uhuru wa kuchagua huharibiwa na dhambi, hata hivyo hauzimwi nayo. Ingawa umekuwa dhaifu sana katika mchakato huo kiasi kwamba kabla ya kupokea neema, tuna mwelekeo wa uovu zaidi kuliko wema, haujaondolewa kabisa. Wahariri wa Gordon Rupp na Philip Watson, Luther na Erasmus, Uhuru wa Kuchagua na Wokovu, sehemu ya maktaba ya vitabu vya Kikristo vya kitambo, ambayo inajumuisha juzuu mbili za Taasisi za Calvin na vitabu vingine vingi muhimu.

Ingawa Erasmus alitoa wito kwa wanadamu kwa hitaji la neema ya ushirikiano ya Mungu, jambo lililoweza toba kuwezekana, Luther, niseme isivyo haki, aliita maoni ya Erasmus Pelagian na kumkosoa kwa kukosa ujasiri wa kuchukua msimamo kwa ajili ya ukweli wa injili. Luther alikuwa na nguvu sana. Katika kumtathmini, lazima niseme kwamba ilibidi awe mteja hodari ili kufanya alichofanya, na wachache wangekuwa na ujasiri wa kusimama dhidi ya papa, kanisa, mila yote ya kanisa, na hasa theolojia ya Katoliki ya Roma ya enzi za kati ambayo alifundishwa kama mtawa.

Lakini kwa nguvu hiyo kubwa, kukaja ari ya kupita kiasi, ukosefu wa upendo na kukubalika kupita kiasi, kwa mfano, kwa Zwingli na wengine, na kile alichopaswa kukiita nusu-Augustinianism au labda nusu-Pelagianism alikiita tu Pelagianism bila shaka. Luther alijibu kwa kuandika juu ya utumwa wa utashi, shambulio la moja kwa moja kwa theolojia ya Erasmus. Luther alikubaliana na Erasmus kwamba utashi huru kabisa upo, lakini Luther alisisitiza kwamba ni Mungu pekee anayeumiliki.

Husikii mengi kuhusu utashi huru wa Mungu. Karl Barth alizungumza hivyo pia. Alikubali fundisho la Augustinian kuhusu dhambi ya asili na, pamoja nalo, matokeo yake ni kwamba utashi wa mwanadamu ulifungwa katika dhambi na hauwezi kujiiondoa.

Luther alijali ufafanuzi na hitimisho maalum la kitheolojia lakini alijali zaidi nafasi ya uchaguzi na uhuru wa kuchagua kimfumo. Luther alilinganisha theolojia ya utukufu wa pekee na theolojia ya ushirikiano mtambuka. Theolojia ya utukufu ni utukufu wa pekee wa kibinadamu wa Pelagius.

La kwanza linatukuza mafanikio ya mwanadamu katika wokovu na kiburi cha mwanadamu. La pili linamlenga Kristo msalabani, linampa Mungu utukufu, na linakandamiza kiburi cha mwanadamu. Msalaba wa Kristo, msingi wa kuhesabiwa haki na imani inayookoa, unaangazia kutoweza kabisa kwa mwanadamu kutamani neema.

Uchaguzi ni muhimu kwa kuwa unaonyesha neema kuu ya Mungu na udhaifu mkubwa wa mwanadamu. Wow, sikubaliani na maelezo yangu hapa. Sijui kama ni kosa la kuandika au nini.

Nadhani nimechanganya maneno haya. Luther aliunganisha theolojia ya utukufu, ushirikiano ambapo Mungu na mwanadamu hufanya kazi pamoja kwa ajili ya wokovu, na theolojia ya msalaba, umoja. Theolojia ya utukufu inatukuza mafanikio ya mwanadamu katika wokovu na kiburi cha mwanadamu.

Tunafanya kazi pamoja na Mungu. Mapenzi yetu hayajafungwa kabisa. Tuna uhuru wa kumchagua yeye.

Na hiyo si kwa sababu ya neema ya ulimwengu wote ya kabla ya wastani. Ni kwamba hatujafikia hatua hiyo. Hili la mwisho, theolojia ya msalaba, ni dhana potofu.

Inalenga si uwezo wa kibinadamu bali Kristo aliyesulubiwa. Inampa Mungu utukufu wote kwa sababu hatuwezi kujiokoa na inapunguza matamano ya kibinadamu kwa neema. Uteuzi ni muhimu kwa Luther kwa kuwa unaonyesha neema kuu ya Mungu na kutokuwa na msaada mkubwa kwa wanadamu.

Marekebisho yangu ya hilo yalikuwa sahihi. Ukiritimba na ushirikiano havikuwa sawa. Nashangaa kama hilo limeenda kwa mchapishaji hivyo.

Marekebisho yanakuja. Hata hivyo, mafundisho ya Luther yenye nguvu kuhusu uchaguzi yalipunguzwa na Philip Melanchthon, mwanafunzi wake mwerevu, mwanafunzi mwerevu, msomi wa Kigiriki, na mrithi wa Matengenezo ya Kilutheri. Aligeuka kutoka kwa mtazamo wa Luther wa upendeleo wa uchaguzi hadi ushirikiano wa neema.

Katika loci communis, mambo ya kawaida ya kitheolojia, Melanchthon alifundisha kwamba kuna sababu tatu za wokovu: Maandiko Matakatifu, Roho Mtakatifu, na uhuru wa kuchagua. Hilo si fundisho la bwana wake.

Kwa nini mtu mmoja anaamini na mwingine haamini? Alijibu, sababu iko ndani yetu. Tunapomalizia hotuba hii, tutamzungumzia John Calvin na kisha mijadala katika kanisa la Uholanzi mwanzoni mwa karne ya 17 ambayo ilisababisha mambo matano ya Uarminian na Ukalvini katika hotuba inayofuata.

Huyu ni Dkt. Robert Peterson na mafundisho yake kuhusu wokovu. Hii ni kipindi cha 4, Uchaguzi.